

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Rzeszowie

LRZ-4101-05-01/2012
P/12/168

Rzeszów, dnia

września 2012 r.

Pan

Mirosław Karapyta

Marszałek

Województwa Podkarpackiego

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o *Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. z 2012 r., poz. 82), zwanej dalej ustawą o NIK, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 2 czerwca 2012 r., w związku z art. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o *zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. Nr 227, poz. 1482 ze zm.), Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie przeprowadziła w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie kontrolę opracowywania i wydawania pozwoleń zintegrowanych oraz przeprowadzania analiz i kontroli przestrzegania warunków w nich określonych w latach 2008-2012 (I kwartał).

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 3 września 2012 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o NIK, przekazuje Panu Marszałkowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych uchybień, realizację opracowywania i wydawania przez Marszałka Województwa pozwoleń zintegrowanych na korzystanie ze środowiska w latach 2008-2012 (I kwartał) oraz przeprowadzanie analiz i kontroli przestrzegania określonych w nich warunków.

Jednocześnie Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że Marszałek Województwa, pomimo ustawowego obowiązku, nie prowadził kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie wynikającym z udzielonych pozwoleń zintegrowanych.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia organizację wydawania pozwoleń zintegrowanych w Urzędzie Marszałkowskim oraz przygotowanie zawodowe i szkolenie pracowników zajmujących się rozpatrywaniem wniosków o wydawanie pozwolenia zintegrowanego i wydawaniem decyzji o udzieleniu lub zmianie pozwolenia zintegrowanego. Zadania dotyczące pozwoleń zintegrowanych w okresie od stycznia 2008 r. do 13 kwietnia 2011 r. przypisane zostały do zakresu działania Oddziału Ochrony Środowiska w Departamencie Rolnictwa i Środowiska, a od 14 kwietnia 2011 r. – Oddziału Instrumentów Środowiskowych w Departamencie Ochrony Środowiska. Przejmując z dniem 1 stycznia 2008 r. od Wojewody Podkarpackiego zadania dotyczące pozwoleń zintegrowanych, Marszałek otrzymał tylko 2 pracowników do realizacji powyższych zadań. Od czerwca 2008 r. rozpatrywaniem wniosków o wydawanie pozwolenia zintegrowanego i wydawaniem decyzji o udzieleniu lub zmianie takiego pozwolenia zajmowało się 5 osób.

Pracownicy wykonujący zadania z zakresu pozwoleń zintegrowanych posiadali odpowiednie przygotowanie, a w okresie objętym kontrolą uczestniczyli w szkoleniach organizowanych przez Ministerstwo Środowiska. Zostali również przeszkoleni w zakresie postępowania administracyjnego w związku z przepisami o ochronie środowiska. Kwalifikacje w zakresie pozwoleń zintegrowanych posiadają również nadzorujący wydawanie pozwoleń zintegrowanych kierownik Oddziału Instrumentów Środowiskowych i dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska.

Pracownicy merytoryczni pełnili funkcję koordynatorów kilkusobowych zespołów, których zadaniem było opracowanie projektu decyzji w sprawie wydania lub istotnej zmiany pozwolenia zintegrowanego. W skład takiego zespołu wchodził pracownicy Departamentu – specjaliści zajmujący się ochroną powietrza, gospodarką odpadami, ochroną wód, geologią, oraz ochroną przed hałasem. W analizowanych w kontroli NIK 12 decyzjach, w 3 przypadkach nie było załączonego do akt sprawy dokumentu o powołaniu zespołu, były natomiast inne dokumenty potwierdzające ten fakt.

Zdaniem Najwyższej Izby Kontroli, powoływanie takich zespołów było przejawem dobrej praktyki. Początkowo była ona niesformalizowana, a od 2009 r. dyrektor Departamentu formalnie powoływał zespoły.

W kontroli ustalono, że w Urzędzie Marszałkowskim nie były planowane i realizowane kontrole wewnętrzne oraz zadania audytu wewnętrznego, dotyczące opracowywania i wydawania pozwoleń zintegrowanych, ich analizowania i kontrolowania. Również prowadzona w Urzędzie kontrola zarządcza, o której mowa w art. 68 i następnych ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o *finansach publicznych* (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.), nie odnosiła się do zadań związanych z pozwoleniami zintegrowanymi.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, ustalenia kontroli wskazują, że zbadany obszar zadań Marszałka wymaga odpowiedniego uwzględnienia w – aktualnie modyfikowanym, poprzez wdrażanie Strategii Urzędu Marszałkowskiego – systemie kontroli zarządczej, w tym także poprzez kontrolę lub audyt wewnętrzny. Jest to tym bardziej istotne, w sytuacji gdy, w związku z wdrożeniem Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. U. L 334 z 17.12.2010 r. str. 17), liczba instalacji wymagających pozwoleń zintegrowanych ulegnie zwiększeniu. Pomimo odpowiedniego przygotowania organizacyjnego oraz – co wskazuje na prawidłowość wydawanych decyzji – braku działań Ministra Środowiska w trybie art. 212 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.), zwanej dalej POŚ, przeprowadzona przez NIK kontrola wykazała uchybienia, zwłaszcza dotyczące terminowości wydawania decyzji.

W kontroli ustalono, że Marszałek Województwa, przejmując z dniem 1 stycznia 2008 r., na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o *zmianie niektórych ustaw w związku z ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej* (Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 ze zm.), obowiązki ustawowe w zakresie ochrony środowiska posiadał, na podstawie przekazanej przez Wojewodę Podkarpackiego dokumentacji, wiedzę na temat instalacji wymagających pozwoleń zintegrowanych na terenie województwa.

Na podstawie informacji znajdujących się w bazie danych Urzędu Marszałkowskiego oraz uzyskanych z zewnątrz (pracownicy przekazani z Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego oraz ewidencja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska /PWIOŚ/) Marszałek Województwa posiadał dane o ilości instalacji na terenie województwa należących do jego właściwości, jak i do właściwości starostów, według stanu na dzień 1 stycznia 2008 r. Było to łącznie 167 instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego. Pozwolenie zintegrowane posiadały 154 instalacje. W tej grupie 89

pozwoleń było wydanych przez Wojewodę Podkarpackiego i 65 przez starostów. 13 instalacji nadal wymagało uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Marszałek Województwa zakończył wydawanie pozwoleń zintegrowanych dla „istniejących instalacji”, o których mowa w przepisie art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – *Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U Nr 100, poz. 1085 ze zm.) w dniu 24 grudnia 2008 r.

W związku z brakiem pozwoleń zintegrowanych PWIOŚ wydał 3 decyzje wstrzymujące użytkowanie instalacji, w tym 2 po 1 stycznia 2008 r. W okresie od 16 czerwca 2008 r. do 8 stycznia 2009 r. wstrzymane zostało przyjmowanie odpadów na składowisku firmy „Stare Miasto Park” w Giedlarowej. Prace instalacji firmy JASCHEM ZPR Jasło Sp. z o.o. wstrzymano w okresie od 30 kwietnia do 8 lipca 2008 r. Huta Stalowa Wola – Odlewnia Sp. z o.o. uzyskała pozwolenie zintegrowane przed terminem ustalonym w decyzji wstrzymującej. Prowadzący instalacje, dla których PWIOŚ wydał decyzje wstrzymujące ich użytkowanie, nie wnosili roszczeń do Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Marszałek Województwa w okresie objętym kontrolą wydał 13 pozwoleń zintegrowanych dla instalacji innych niż „istniejące instalacje”. W tych sprawach okres od złożenia wniosku do wydania pozwolenia wynosił od 48 do 565 dni. 7 z 13 postępowań (54%) zakończonych zostało w terminie określonym w art. 209 ust. 2 POŚ. Z przekroczeniem tego terminu załatwionych zostało 6 spraw (46%), w tym 3 w 2008 r., 1 w 2009 r. i 2 w 2010 r. Długość tych postępowań, z uwzględnieniem okresów wyłączeń, stosownie do art. 209 ust. 2 POŚ w związku z art. 35 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej k.p.a., wynosiła od 185 do 420 dni.

W wyjaśnieniach w tej sprawie podniesione zostały: brak pracowników w początkowym okresie, przejęcie spraw w toku od Wojewody Podkarpackiego (z czym wiązała się konieczność ich rozpatrywania praktycznie od początku) oraz skomplikowany charakter niektórych postępowań.

W okresie od 1 stycznia 2008 r. do 31 marca 2012 r. Marszałek Województwa Podkarpackiego wydał łącznie 134 decyzje w sprawie zmian pozwolenia zintegrowanego, w tym 30 w związku z istotną zmianą instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 7 POŚ.

Czas trwania postępowań dla 17 decyzji wyniósł nie więcej niż jeden miesiąc. Dla 47 decyzji (w tym 3 istotne zmiany) było to od 1 do 2 miesięcy, dla 20 decyzji (w tym 3 istotne zmiany) od 2 do 3 miesięcy, a dla 50 decyzji (37%), w tym 24 w związku z istotnymi zmianami, ponad 3 miesiące.

Szczegółowe badanie terminowości wydania 6 decyzji w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z istotną zmianą instalacji wykazało, że zostały one wydane z zachowaniem terminu określonego przepisem art. 209 ust. 2 POŚ.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli wykazane w kontroli przypadki niezachowania terminów ustawowych załatwiania spraw stanowią uchybienie w działalności Urzędu.

W kontroli ustalono, że wszystkie zbadane wnioski o wydanie pozwolenia zintegrowanego które wpłynęły do Urzędu Marszałkowskiego (12) po sprawdzeniu wymogów formalnych zostały przekazane w wersji elektronicznej do Ministra Środowiska. Przekazywanie zapisów tych wniosków następowało w terminie od 1 do 38 dni. Wobec powyższego, Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że w 10 z 12 przypadków zachowano wymóg niezwłoczności, przewidziany przepisem art. 209 ust. 1 POŚ. W 2 przypadkach – wobec stwierdzenia braków formalnych, których nieuzupełnienie skutkowałoby pozostawieniem podania bez rozpatrzenia w trybie art. 64 k.p.a. – termin przekazania wniosków był dłuższy.

W okresie objętym kontrolą Marszałek Województwa wydał 17 pozwoleń zintegrowanych. Ustalono, że wszystkie kopie decyzji Marszałka Województwa w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego wraz z ich wersją elektroniczną zostały przekazane do Ministra Środowiska, w terminach pozwalających uznać działania Urzędu za dokonane z zachowaniem dyspozycji art. 211 ust. 4 POŚ.

Marszałek Województwa przekazał do Ministra Środowiska także kopie oraz wersje elektroniczne wszystkich wydanych decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego.

Wszystkie wydane decyzje w sprawie udzielenia pozwoleń zintegrowanych, w których postępowania zostały wszczęte przed dniem 15 listopada 2008 r. (łącznie 10), zgodnie z art. 211 ust. 3a ustawy POŚ były uzgadniane z PWIOŚ.

W kontroli ustalono, że zgodnie z art. 208 ust. 4 POŚ wnioskodawcy dołączyli dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej, a w razie jej niewniesienia, wzywano do uzupełnienia tej opłaty. Wysokość wniesionej opłaty rejestracyjnej była weryfikowana przez koordynatora na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2002 r. *w sprawie wysokości opłat rejestracyjnych* (Dz. U. Nr 190, poz. 1591) oraz tabeli kursów

średnich NBP. W 4 przypadkach stwierdzono nadwyżkę (od 3,16 zł do 554,68 zł), w związku z czym informowano wówczas prowadzących instalacje o możliwości i sposobie jej zwrotu.

W toku kontroli zbadano 12 wniosków dotyczących istotnej zmiany pozwolenia zintegrowanego. Wysokość opłaty rejestracyjnej była weryfikowana przez koordynatora na podstawie art. 210 ust. 3a POŚ oraz rozporządzenia w sprawie wysokości opłat rejestracyjnych. W przypadku niewniesienia opłaty rejestracyjnej wzywano wnioskodawcę do jej uzupełnienia. W jednym przypadku opłata była zawyżona (o 302,97 zł), w związku z czym poinformowano prowadzącego instalację o sposobie zwrotu nadpłaconej opłaty rejestracyjnej.

Ustalono, że do wszystkich wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego dołączany był dowód uiszczenia opłaty skarbowej. Opłata skarbowa była wnoszona do właściwego organu, w wysokości naliczonej zgodnie z pkt 40 część III załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.). Wysokość opłaty była weryfikowana przez koordynatora. W toku kontroli zbadano także 12 wniosków o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Ustalono, że opłata skarbowa była wniesiona do właściwego organu, w wysokości naliczonej zgodnie z pkt 46 część III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej. W przypadku niewniesienia opłaty skarbowej, wzywano zarządzającego instalacją do uzupełnienia opłaty skarbowej. W 2 przypadkach opłata skarbowa została uiszczona w zawyżonej wysokości, co zostało zweryfikowane w Urzędzie, a prowadzący instalację zostali poinformowani o możliwości zwrotu nadpłaty.

W okresie objętym kontrolą nie wystąpiły przesłanki do odmowy wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji będących w kompetencji Marszałka Województwa Podkarpackiego. Marszałek nie wydał również decyzji w sprawie cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia zintegrowanego.

Ustalono, że w każdym z 7 przypadków wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie udzielonego pozwolenia zintegrowanego wystąpiły przesłanki ustawowe do takiego rozstrzygnięcia. W 2 przypadkach upłynął czas obowiązywania pozwolenia (art. 193 ust. 1 POŚ). 3 decyzje wydane zostały w związku z niepodjęciem przez prowadzącego instalację działalności w zakresie objętym pozwoleniem zintegrowanym przez dwa lata od jej wydania (art. 193 ust. 5 POŚ). W związku brakiem realizacji zamierzenia inwestycyjnego przez prowadzącego instalację (193 ust. 3 POŚ) stwierdzono wygaśnięcie jednej decyzji. W jednym przypadku podmiot przestał być prowadzącym instalację (193 ust. 2 i 3 POŚ).

W okresie objętym kontrolą nie zostały wniesione odwołania od decyzji wydanych przez Marszałka Województwa w sprawie udzielenia pozwoleń zintegrowanych. Nie było

również przypadku stwierdzenia przez organ wyższego stopnia nieważności decyzji Marszałka Województwa o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego.

W kontroli przeprowadzono szczegółową analizę 6 z 17 wydanych pozwoleń zintegrowanych. Ustalono, że wnioski o wydanie pozwolenia zintegrowanego zostały zarejestrowane i odnotowana została data ich wpływu do Urzędu Marszałkowskiego. Zgodnie z art. 61 § 4 k.p.a. zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego. W 1 przypadku, na podstawie art. 64 § 2 k.p.a., wezwano zarządzającego instalacją do uzupełnienia wniosku. Wnioski zostały zweryfikowane pod względem merytorycznym i formalnym przez koordynatora, a wyniki weryfikacji zostały udokumentowane.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli zbadane decyzje o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego wydawane były prawidłowo. Wszystkie pozwolenia zintegrowane dotyczyły instalacji, które zostały wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055). Zachowana została ustalona w art. 378 ust. 2a POŚ właściwość Marszałka Województwa do wydania decyzji. Wszystkie sprawdzone decyzje zostały wydane na czas nie dłuższy niż 10 lat i zawierały elementy wymagane w art. 188 ust. 2 oraz 211 POŚ. Decyzje te ustalały warunki, o których mowa w art. 202 tej ustawy oraz uwzględniały wymagania najlepszej dostępnej techniki, o których mowa w art. 204 i 207 POŚ wraz ze sposobami ich stosowania w instalacjach. Decyzje zawierały wszystkie elementy decyzji administracyjnej określone w art. 107 k.p.a., w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Zostały podpisane przez prawidłowo upoważnionego przez Marszałka dyrektora lub zastępcę dyrektora właściwego departamentu.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli również 6 zbadanych w kontroli decyzji w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, w związku z istotną zmianą instalacji, zostało wydanych prawidłowo. Wszystkie te decyzje określały wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211 ustawy POŚ, mające związek z wprowadzanymi zmianami w instalacji. Zawierały także wszystkie elementy określone w art. 107 k.p.a. i zostały podpisane przez upoważnionego przez Marszałka dyrektora lub zastępcę dyrektora właściwego departamentu.

W kontroli ustalono, że Marszałek zapewnił udział społeczeństwa w prowadzonych postępowaniach związanych z wydawaniem decyzji o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego zgodnie z dyspozycją przepisów art. 32 ust. 1 POŚ (do 14 listopada 2008 r.), a następnie art.

33 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.). We wszystkich analizowanych przypadkach Marszałek podał do publicznej wiadomości informacje o wnioskach związanych z wydaniem lub zmianą pozwolenia zintegrowanego i dopuścił do wnoszenia uwag i wniosków z zachowaniem 21 dniowego terminu ich składania. Wszystkie zbadane decyzje zostały podane do publicznej wiadomości, a w uzasadnieniach zawierały odniesienia dotyczące zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że wniosek sformułowany w wystąpieniu pokontrolnym z kontroli P/09/112 dotyczący zapewnienia publikowania informacji o projektach dokumentów dotyczących środowiska w sposób umożliwiający powszechny udział społeczeństwa w postępowaniach dotyczących ochrony środowiska oraz podawania informacji w terminach zapewniających 21 dniowy termin na złożenie uwag i wniosków – w zakresie pozwoleń zintegrowanych – został zrealizowany.

Na podstawie prowadzonych w Departamencie Ochrony Środowiska rejestrów decyzji dotyczących wydanych przez Marszałka pozwoleń: na wytwarzanie odpadów oraz na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza oraz szczegółowej analizy: akt 12 spraw oraz dokumentacji dotyczącej pozwolenia na wytwarzanie odpadów dla EKO-HYBRES Spółki z o.o., nie stwierdzono przypadku wydania przez Marszałka Województwa innego pozwolenia, w sytuacji gdy zachodziły przesłanki do wydania pozwolenia zintegrowanego.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli - Marszałek Województwa prawidłowo, zgodnie z dyspozycją art. 216 POŚ, dokonywał analiz pozwoleń zintegrowanych. Wszystkie zbadane w kontroli analizy odbyły się w terminie 5 lat od wydania pozwolenia zintegrowanego.

W okresie objętym kontrolą Marszałek Województwa, na podstawie informacji o planowanych zmianach w instalacji, 6-krotnie zobowiązał prowadzącego instalację do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego na podstawie art. 214 POŚ. Każdorazowo zobowiązanie takie było wydawane z zachowaniem 30 dniowego terminu określonego w art. 214 ust. 2 tej ustawy. Najwyższa Izba Kontroli zwraca jednak uwagę na – w jej ocenie niezasadne – odstępianie od formy decyzji administracyjnej takiego zobowiązania. Wprawdzie, jak to podniósł w wyjaśnieniach dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska, w art. 214 ust. 2 POŚ nie wskazano formy decyzji administracyjnej dla powyższego zobowiązania, ale ponieważ następuje w związku z tym nałożenie obowiązku, powinno to jednak następować w drodze decyzji. Skoro rozstrzygnięcie sprawy spełnia

kryteria definicji decyzji administracyjnej z art. 104 § 2 k.p.a., to powinna ona być załatwiona w takiej formie.

W okresie objętym kontrolą do Urzędu Marszałkowskiego nie wpłynęły skargi dotyczące funkcjonowania instalacji objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Nie odnotowano również interwencji parlamentarzystów w tym zakresie.

W powyższym okresie Marszałek Województwa Podkarpackiego nie planował i nie przeprowadził kontroli w trybie art. 379 ust. 1 POŚ w zakresie dotyczącym pozwoleń zintegrowanych. W wyjaśnieniach w tej sprawie dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska podniósł m. in., że Marszałek sprawuje nadzór nad realizacją wymogów określonych w pozwoleniach zintegrowanych poprzez analizę, o której mowa w art. 216 POŚ, analizowane są wyniki badań przekazywanych przez PWIOŚ, a Marszałek nie posiada odpowiednich uprawnień, laboratoriów i urządzeń do wykonywania badań.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, powyższe argumenty, choć istotne, nie powinny jednak – wobec liczby i rodzaju instalacji objętych pozwoleniami zintegrowanych we właściwości Marszałka – prowadzić do całkowitego zaniechania realizacji jego kompetencji kontrolnych. Przepis art. 379 ust. 1 POŚ sformułowany został w kategorii obowiązku. Kontrola w tym trybie nie zastępowałaby działań Inspekcji Ochrony Środowiska, lecz mogłaby stanowić ich uzupełnienie. Kontrole w powyższym trybie mogą stanowić także element analizy, o której mowa w art. 216 POŚ, ułatwiający jej przeprowadzenie.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie współpracę pomiędzy Marszałkiem Województwa a PWIOŚ. Marszałek występował do tego organu o przeprowadzenie kontroli instalacji objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Na 5 skierowanych wniosków, zrealizowano 4, a 1 kontrola została zaplanowana na 2012 r. Ponadto PWIOŚ przysyłał do Marszałka wyniki kontroli przeprowadzonych w instalacjach, w ramach których stwierdzone zostały naruszenia warunków pozwolenia zintegrowanego.

W badanym okresie nie zaistniały przypadki w których Marszałek uzyskał wiedzę o wystąpieniu przesłanek do wygaśnięcia, cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia zintegrowanego i nie wszczął postępowania w tej sprawie lub nie wydał stosownej decyzji.

W kontroli ustalono, że Marszałek dysponował aktualną wiedzą na temat pozwoleń zintegrowanych wydawanych na terenie województwa przez starostów, nie otrzymywał jednak do wiadomości wszystkich wydawanych przez nich decyzji. Wynikało to z faktu, że w obecnym stanie prawnym, w przepisach POŚ nie przewidziano obowiązku starostów do przysyłania Marszałkowi Województwa kopii pozwoleń zintegrowanych.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK wnosi o:

- 1) zapewnienie zachowania terminów ustawowych przy wydawaniu pozwoleń zintegrowanych;
- 2) planowanie i przeprowadzanie, z uwzględnieniem możliwości organizacyjnych i kadrowych Urzędu, kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością Marszałka, wynikającym z udzielonych pozwoleń zintegrowanych;
- 3) rozważenie wprowadzenia do planu kontroli wewnętrznej lub audytu wewnętrznego na rok 2013, sprawdzenia prawidłowości realizacji zadań z zakresu pozwoleń zintegrowanych.

Na podstawie art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Marszałkowi prawo zgłoszenia do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Pana Marszałka przedstawienia, w terminie 21 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.